

இஸ்லாமிய சமய மன்றம் (சிங்கப்பூர்)

வெள்ளிக்கிழமைப் பிரசங்கம்

12 பிப்ரவரி 2016 / 03 ஜமாதியுல் அவ்வல் 1437

நன்றி செலுத்துவது அமைதியை ஏற்படுத்தும்

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
وَصَفِيُّ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ وَحَبِيبُهُ إِمَامُ الْأَنْبِيَاءِ وَسَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.
أَمَّا بَعْدُ فَيَا عِبَادَ اللَّهِ اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ

வெள்ளிக்கிழமையில் ஒன்று கூடியுள்ள அருள்மிக்க ஜமாஅத்தார்களே!

அல்லாஹ் சுப்ஹானஹு வதஆலா நம்மீது அருளியுள்ள அருள்களை
நினைத்துப் பார்க்க அடிக்கடி நாம் எவ்வளவு நேரங்களை ஒதுக்குகிறோம்?
நாம் கடைசியாக எப்போது அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்தினோம்? நாம்
இன்னும், அல்லாஹ்வினால், நமது "தக்வா" (பக்தியை) அதிகரித்துக்
கொள்ள வாய்ப்புகளை வழங்கப்படுகிறோம் என்பதை கடைசியாக எப்போது

நாம் உணர்ந்தோம்? என நம்மை நாம் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு நாம் செய்தால், அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை நாம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றுவதிலும், அவன் நமக்குத் தடை செய்த விஷயங்களிலிருந்து தவிர்ந்து கொள்வதிலும் அல்லாஹ் நம்மை மேற்கொண்டு உறுதியாக ஆக்குவான்.

ஜமாஅத்தார்களே!

ஹதீதில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது:

ஒருமுறை நபி(ஸல்) அவர்கள் செய்யதினா முஆத் (ரலி) அவர்களின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, "முஆதே! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக நான் உம்மை நேசிக்கிறேன்" என்றார்கள். அப்போது முஆத் (ரலி) அவர்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்களே! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக நானும் உங்களை நேசிக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள். பின்பு ரசூலுல்லாஹி(ஸல்) அவர்கள்: "முஆதே! ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பின்பும் பின்வரும் துஆவை ஓத மறந்து விட வேண்டாம் என உமக்கு உபதேசம் செய்கிறேன்" என்றார்கள்:

اللَّهُمَّ أَعْنِي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

பொருள்: யா அல்லாஹ்! உன்னை நினைத்துப் பார்க்கவும், உனக்கு நன்றி செலுத்தவும், உன்னைச் சிறப்பாக வணங்கி வழிபடவும் எனக்கு உதவி செய்வாயாக! (ஹதீதைப் பதிவு செய்து அறிவிப்பவர்கள்: இமாம் அபுதாவுத் ரஹ், இமாம் நஸயீ ரஹ்)

வெள்ளிக்கிழமையில் ஒன்று கூடியுள்ள ஜமாஅத்தார்களே!

இறைத்தூதர்(ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹ்வுக்கு உச்சகட்டமாக நன்றி தெரிவிப்பதற்காக, எவ்வாறு அவர்களின் கால்கள் வீங்கி, அவற்றில் கொப்புளங்கள் ஏற்படும் அளவிற்கு நின்று வணங்கினார்கள் எனக் கடந்த வாரம் நினைவூட்டப்பட்டோம். இன்று, நன்றி தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு தனது சமுதாயத்துக்கும் வழங்கப்பட வேண்டுமென ரசூலுல்லாஹி(ஸல்) அவர்கள் எவ்வாறு விரும்பினார்கள் என்பதை மேற்கண்ட ஹதீதின் மூலம் நினைவூட்ட விரும்புகிறோம். மேற்கண்ட ஹதீதில் ரசூலுல்லாஹி(ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் நன்றியுள்ள அடியார்களில் நின்றும் ஆகுவதற்கு அல்லாஹ்விடம் உதவி தேடுமாறு தனது பிரியமானத் தோழர் முஆத் (ரலி) அவர்களுக்கு வழிகாட்டியுள்ளதை அறிகிறோம்.

ஜமாஅத்தார்களே! உச்சகட்டமாக நன்றி தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற உணர்வானது, ஒருவரை, நற்காரியங்களைச் செய்யுமாறும், கருணைச் சிந்தனையைப் பரப்புமாறும் மட்டும் தூண்டுவதாக இருக்காது, மாறாக, அத்துடன், அவரில் அது அமைதியையும் நிம்மதியையும் ஏற்படுத்தும். அது எவ்வாறு? என ஆய்வு செய்ய உள்ளோம்:

நன்றியுள்ள அடியாராக இருப்பதற்கு, எப்போதும் அல்லாஹ் நம்மீது அருளியுள்ள அனைத்து அருள்களையும் எண்ணிப் பார்த்து, அவற்றில் சிந்தனை செய்ய வேண்டும். நமக்கு கவலைகள், ஏமாற்றங்கள், நிராசையாகுதல் போன்றவை ஏற்படும் போதெல்லாம் அல்லாஹ் நமக்கு அருளியுள்ள ஒவ்வொரு அருள்களையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இதுதான் திருக்குர்ஆனின் "வள்ளுஹா" எனும் அத்தியாயத்தின் பின்வரும் 11-வது வசனத்தின் கருத்தாகும்:

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

பொருள்: மேலும், உம்முடைய இறைவனின் அருட்கொடையைப் பற்றி (பிறருக்கு) அறிவித்துக் கொண்டிருப்பீராக!

மேற்கண்ட வசனத்தில் காணப்படும் "அருட்கொடையைப் பற்றி (பிறருக்கு) அறிவித்துக் கொண்டிருப்பீராக!" என்பதன் பொருள், அல்லாஹ் அருளிய அருட்கொடைகளை சமூக ஊடகங்களான *Facebook* அல்லது *Instagram* மூலம் அறிவித்துக் கொண்டிருப்பீர்களாக என்பதல்ல. எனினும், நன்றி தெரிவித்தல் என்பது அல்லாஹ்வின் அருள்களை நாம் நினைத்துப் பார்த்து, அவற்றை நமக்கு நாமே நினைவூட்டிக் கொள்வதிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது என்பதை முதன் முதலாக நாம் அறிய வேண்டும். இதனை நாம் நன்றியுள்ள அடியாராக ஆக வேண்டுமென்ற நோக்கில் மட்டும் செய்யாமல், "கனாஅத்" த்தின் உணர்வை அடையும் அளவுக்குச் செய்ய வேண்டும். நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளவற்றைக் கொண்டு திருப்தி கொண்டு, அவை நமக்குப் போதும் என உணர்வது தான் "கனாஅத்" எனப்படும். பெரும்பாலும், நாம் நமக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பொருள் செல்வங்களைக் கொண்டு திருப்தி கொள்வதில்லை. அதன் காரணமாக நமக்கு அதிருப்தி, அமைதியின்மை, கவலைகள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக, நன்கு வேலை செய்கின்ற ஒரு கைத்தொலைபேசி நம்மிடம் இருக்கும்; கடைவீதியில் புதிய கைத்தொலைபேசிகள் காணப்படலாம். அந்நிலையில், நம்மிடமுள்ளதைக் கொண்டு திருப்தியுற்று, அதற்காக நன்றி தெரிவிக்காமல் நவீனமான புதிய கைத்தொலைபேசிகளை வாங்க விரும்புகிறோம். அவ்வாறே, நம்மிடம் நல்ல வேலை செய்கின்ற, நமது

குடும்பத்தின் தேவைக்குப் போதுமான "கார்" (வாகனம்) இருக்கின்றது என வைத்துக் கொள்வோம். அல்ஹம்துலில்லாஹ்! எனக் கூறி அதற்கு நன்றி தெரிவிக்காமல், "கனாஅத்" தின் உணர்வு குறைந்திருப்பதன் காரணமாக புதிய, விலையுயர்ந்த காரை நாம் வாங்க விரும்புகிறோம்.

இங்கு நான், ஆசைகள், விருப்பங்கள் கொள்வது கூடாது என்று கூறவில்லை. மாறாக, நமது வாழ்க்கையில் அமைதியும் திருப்தியும் ஏற்படுவதை விட்டும் அந்த விருப்பங்கள் தடுப்பவையாக இருப்பது கூடாது என்று தான் கூற விரும்புகிறேன். நமது மற்றும் நமது குடும்பத்தாரின் வாழ்வில் மகிழ்ச்சியின்மையை ஏற்படுத்தும் கடனிலே நம்மை மூழ்கடித்து விடக் கூடாது எனக் கருதுகிறேன்.

எனவே, ஜமாஅத்தார்களே! இன்று முதல் அல்லாஹ் நமக்கு அருளியுள்ள அருட்கொடைகளை நினைத்துப் பார்ப்பதற்கு நேரம் ஒதுக்குங்கள்! நமக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அருட்கொடைகளில் மிகவும் முக்கியமான அருட்கொடை நம்மோடு இருக்கும் நமது குடும்பத்தார்கள் ஆவர். அவர்களை நாம் எப்போதும் நினைவில் கொண்டு, அவர்களின் மதிப்பை உணர வேண்டும். உலகில் எத்தனையோ மக்கள் தமது குடும்பத்தார்களை விட்டும் பிரிந்து இருக்கின்றார்கள். குடும்பத்தார்களோடு அவர்களால் வசிக்க இயலவில்லை. சிலர் தமது குடும்பத்தார்களைப் பழித்து, அவர்களைப் புறக்கணித்து வாழ்கிறார்கள். சிலர், தம்மீது அன்பு கொண்டவர்களை, தம்மீது அக்கறை செலுத்தி, கருணை காட்டியவர்களை ஏமாற்றியவர்களும் இருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக, சமூக ஊடகங்களை மிகவும் எளிதாகப் பயன்படுத்த முடிகின்ற இக்காலத்தில் எத்தனையோ தம்பதிகள் மற்றவர்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு இவ்வூடகங்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியுள்ளதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அவர்களது நல்ல,

கெட்ட நேரங்களில் அவர்களுக்கு உதவியாக இருந்து வருகின்ற, அவர்களுக்கு அருளாக அமைந்துள்ள விசுவாசமான வாழ்க்கைத் துணைகளை மறந்து விட்டு இவ்வாறு அவர்கள் நடந்திருப்பது மிகவும் கவலைக்குரிய விஷயமாகும்.

நமது வாழ்க்கைத் துணைகளாக உள்ளவர்களிலும் நமது பிள்ளைகளிலும் முடிந்த அளவு கவனம் செலுத்துவோமாக! அவர்களது முகங்களைப் பாருங்கள்! அவர்களின் செயல்களைக் கவனியுங்கள். நமது வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து அவர்கள் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தி வருவதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்! அல்லாஹ்வினால் வழங்கப்பட்டுள்ள இந்த "நிஃமத்" (அருட்கொடையில்) நாம் சிலவேளை கவனம் செலுத்தத் தவறி விடுகின்றோம். நமது பாசத்திற்குரிய இறைத்தூதர் முஹம்மது(ஸல்) அவர்களால் போதிக்கப்பட்டுள்ள பின்வரும் துஆவை (பிரார்த்தனையை) அடிக்கடி ஓதி வாருங்கள்:

اللَّهُمَّ قَنِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي، وَبَارِكْ لِي فِيهِ، وَاخْلُفْ عَلَيَّ كُلَّ غَائِبَةٍ لِي بِخَيْرٍ

பொருள்: யா அல்லாஹ்! நீ எனக்கு வழங்கியுள்ள வாழ்வாதாரத்தைக் கொண்டு நான் திருப்தி கொள்வதற்கு எனக்கு உதவி செய்வாயாக! எனக்கு நீ வழங்கியுள்ள வாழ்வாதாரத்தில் "பரக்கத்" (அபிவிருத்தி) செய்வாயாக! நான் இழந்த விஷயங்களுக்குப் பதிலாக அதை விடச் சிறந்ததை எனக்கு வழங்குவாயாக! (ஹதீதைப் பதிவு செய்து அறிவிப்பவர்: இமாம் ஹாகிம் ரஹ்)

நாம் நன்றியுள்ளவர்களாக இருந்ததற்காகவும், நமக்கும் நமது குடும்பத்தார்களுக்கும் அருளப்பட்டதைக் கொண்டு திருப்தியடைந்தவர்களாக இருந்ததற்காகவும் நமக்கு அல்லாஹ் சுப்ஹானஹு வதஆலா

அமைதியையும் சாந்தி, சமாதானத்தையும் வழங்குவானாக! ஆமீன்.
யார்ப்பல் ஆலமீன்.

بَارِكْ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَنَفَعَنِي وَإِيَّاكُمْ بِمَا فِيهِ مِنْ
الآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ، وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَمِنْكُمْ تِلَاوَتَهُ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ، أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ لِي وَلَكُمْ، وَلِسَائِرِ
الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ، وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، فَاسْتَغْفِرُوهُ فَيَا
فَوْزَ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَيَا نَجَاةَ التَّائِبِينَ.